

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1870 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, ΜΑΚΚΑ, ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ.

ΕΤΟΣ ΟΓΔΩΟΝ

ΤΟΜ. ΔΕΚΑΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ

ΒΙΒΛΙΟΦΗΚΗ
ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΑΑ
ΛΑΥΡΙΩΤΟΥ
ΑΥΘΟΝ ΑΜΕΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ν. Γ. ΠΑΣΣΑΡΗ
1886

Γ Α Λ Η Ν Ο Σ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΑΡΥΘΕΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ
Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Σ. ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ
ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΠΙΔΟΜΕΝΟΝ
ΥΠΟ
Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΩΣ	ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Διά τῶ Ἐξωτερικῶν..... Δρ. Ν. 20.	Εἰς τὴ Γραφεῖον τοῦ ΓΑΛΗΝΟΥ
» » Ἐσωτερικῶν..... » » 15.	Ὁδὸς Πινακωτῶν
» τούς κκ. Φοιτητάς..... » » 8.	ΑΡΙΘΜΟΣ Β

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Κλινικὴ Θ. Ἀφεντούλη (ἐν Πειραιεῖ). Ἐγκεφαλικάι ἔντο-
πίσεις, ὑπὸ Α. Πολιτάκη. (Τέλος). — Κλινικὴ μελέτη ἐπὶ τῶν προδιαθετικῶν
αἰτίων τῆς φυματιώσεως τῶν πνευμόνων, ὑπὸ Σπυρ. Ἰω. Κανέλλη. (Συνέχ.).
Περὶληψὶς τῶν ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν Ἐπιστημῶν τῆς Γαλλίας περὶ λύσεως,
ὑπὸ Γ. Θεοφανίδου (ἐν Ἀγρινίῳ). (Τέλος). — Περὶ τινῶν οὐχὶ πρό πολλοῦ
εἰς τὴν θεραπευτικὴν εἰσαχθέντων φαρμάκων, ὑπὸ Α. Βλαχοπούλου (ἐν Βερο-
λίῳ) (Συνέχ.). — Ε. de Renzi καὶ Α. Marolla. Προδρομικὴ ἀνακοίνωσις ἐπὶ
τοῦ μικροοργανισμοῦ τῆς εὐλογίας, ὑπὸ Ν. Μ. Πολίτου (ἐν Νεαπόλει). — Ἀπο-
λυμαντήριον εἰς τὸν καρκίνον τῆς μήτρας. — Ἀγγελία. — Εἰδοποιήσεις. — Βι-
βλιογραφικὸν δελτίον.

ΚΛΙΝΙΚΗ Θ. ΑΦΕΝΤΟΥΛΗ (ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ).

ΕΓΚΕΦΑΛΙΚΑΙ ΕΝΤΟΠΙΣΕΙΣ.

ὑπὸ Α. ΠΟΛΙΤΑΚΗ.

(Συνέχεια. ὅρα σελ. 225).

Ἐσπέρας. — Δέν παραληρεῖ. Οἱ σπασμοὶ ἐξηκολούθησαν καθ' ὅλην
τὴν ἡμέραν ὀλίγον ἀραιότεροι, ἀπὸ 1, εἰς μίαν ὥραν, περιοριζόμενοι
ἤδη εἰς τὴν δεξιάν ἰδίως χεῖρα. Καὶ πάλιν δὲν καθυρνώσασμεν νὰ παρα-
στῶμεν εἰς αὐτούς. — Βρωμιούχον κάλιον.

Πέμπτη. 6 Φεβρ. 1886. — Διήλθε τὴν νύκτα ἐν τῇ αὐτῇ ἐν ἧ καὶ
κατὰ τὴν προτεραιάν καταστάσει. Ἐξακολούθησις.

Ἑσπέραις. — Διαήλθε τὴν ἡμέραν ἐν τῇ αὐτῇ σχεδὸν καταστάσει. Τὸ μεγαλύτερον μεταξὺ τῶν σπασμῶν διάρκειμα ἦν 1 καὶ $\frac{1}{2}$ ὥρας.

Ἐνθ' διηγέτο ἡμῖν ἀρκετὰ λελογισμένως τὴν ἱστορίαν του, αἴφνης ἐπαναλαμβάνει τὴν τελευταίαν ἐν τῇ ὀμιλίᾳ του λέξιν δις τρίς καὶ ἑσπέραις μετ' ὀλίγα δὲ δευτερόλεπτα ἐπικυκλωθάνει τὴν ὀμιλίαν του ὡς νὰ μὴ εἶχε συμβῆ τίποτε· οὐδεμίαν σπασμωδικὰ, οὐδὲ μεταβολὴ τῆς φυσιολογίας κατὰ τὸ δίκτυμα τοῦτο. Μετὰ τὸ περιῖπου λεπτὰ διεκόπη καὶ πάλιν μεταξὺ ὀμιλῶν ἐτόνυσε σπασμωδικῶς τὸν δεξιὸν βραχίονα, μεθ' ὃ ἐπῆλθον κλονικαὶ τινες κατ' αὐτὸν συσπᾶσεις. Πάντα ταῦτα δὲν διήρκεσαν παρὰ ὀλίγα πάλιν δευτερόλεπτα. Εἰς οὐδὲν ἄλλο μέρος τοῦ σώματος παρατηρήσαμεν σπασμωδικὰν τινα. — Βρωμιούχον κάλιον ἐργατίνην.

Παρασκευή, 7 Φεβρ. 1886. Τὴν νύκτα διήλθεν ἄβυσος καὶ ἐν ἀνησυχίᾳ ὀλίγους παροξυσμῶς· ἔσχε κατ' αὐτὴν ἄλλ' αἰσθάνεται πόνους δριμυτεῖς κατὰ τὸν ὄγκον καὶ περίξ αὐτοῦ. — Βδέλλαι.

Ἑσπέραις. — Οὐδεὶς σπασμῶς σχεδὸν καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν, ἀλλὰ πόνους δριμύτατοι. Αἶκν ὀδυνηρὰ ἢ ἐπικρῆ ἐπὶ τοῦ ὄγκου. Τούτους πόνους τούτους ἀποδίδει εἰς τὴν δικκοπήν τῶν σπασμῶν. — Ἐνεσις μορφίνης.

Σάββατον, 8 Φεβρ. Ἐκοιμήθη ἐπὶ 2—3 ὥρας. Δὲν ἔσχε παρὰ 2 ἢ 3 κατὰ τὴν νύκτα παροξυσμῶς. Ἡ κεφαλαλγία ἐμετριάζθη ἐπικρισθητῶς. Ἡ αὐτὴ θεραπεία.

Ἀπὸ τῆς ἐπιούσης ἐξέλιπον ἔντελῶς οἱ σπασμοί, οὔτε ἐπικυκλώθησαν ἔκτοτε μέχρι σήμερον. Μετὰ τινος δ' ἔτι ἡμέρας ὁ ἄρρωστος ἐπανελάθε τὰς ἐργασίας αὐτοῦ. Ἐξηκολούθησεν ἐν τούτοις λαμβάνων ἐπὶ τινὰ χρόνον εἰσέτι τὸ βρωμιούχον κάλιον.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφισβολὸς ὅτι ἡ ἡμικεπληψία (ἢ ὁποῖα ἄλλως τε πάντοτε προέρχεται ἐξ ἐρεθισμοῦ τῆς κινητηρίου ζώνης), ἐν τῇ ἡμετέρᾳ περιπτώσει εἰδικώτερον ἦν ἀπότοκος τοῦ ἐρεθισμοῦ ὃν ἐπέφερον ἢ πληξίς ἐπὶ τῆς μοίρας τοῦ ἐγκεφάλου τῆς στερουμένης τοῦ ὀστεώδους αὐτῆς περικαλύμματος· ἡ μοῖρα δὲ αὐτῆ τοῦ ἐγκεφάλου ἂν δὲν ἀντιστοιχῆ ἀκριβῶς εἰς τὴν κινητήριον ζώνην, παράκειται πάντως εἰς αὐτήν. Εἰς παραιοίαν ἀφορμὴν ἀποδοτέοι καὶ οἱ ἐπιληπτοειδεῖς παροξυσμῶς, ὅφ' ὧν κατὰ τὰ πρῶτα μετὰ τὸν τραυματισμὸν αὐτοῦ ἔτι κετελαμβάνετο ὁ ἄρρωστος.

Τὸ γεγονός τοῦτο δύναται ν' ἀγάγη ἡμᾶς εἰς τὴν σκέψιν, ὅτι καὶ ἡ ἰδιοπαθὴς ἐπιληψία ἀφορμάται ἐξ ἐρεθισμοῦ ἐπὶ τῆς φλοιώδους τοῦ ἐγκεφάλου οὐσίας καὶ οὐχὶ ἐπὶ τοῦ βολβοῦ κατὰ τὴν ἐπικρατούσαν ταυθὴν θεωρίαν.

Ἐὰν πράγματι ἀντιπαραβάλλωμεν τὴν κλινικὴν εἰκόνα τῆς νόσου ἡμῶν

πρὸς τὴν τῆς ἰδιοπαθοῦς ἐπιληψίας, παρατηροῦμεν ὅτι μεταξὺ αὐτῶν οὐδεμίαν σχεδὸν ὑπάρχει διαφορὰ.

Ἡ ὁμοιότης αὐτῆ καταφανεστᾶται εἶναι ὅσον ἀφορᾷ τὰ συμπτώματα, τὰ ὅποια ἀρχικῶς περυσίασεν ὁ ἄρρωστος. Εἶχομεν δηλαδὴ τότε παροξυσμοὺς γενικῶν σπασμῶν μετὰ πλήρους ἀπωλείας τῆς συνειδήσεως καὶ μετὰ διαλείψεων καρδιῶν καὶ ἡμέρα τῇ ἡμέρα μακροτέρων καθισταμένων (εἰκῶν ἀντιστοιχοῦντα εἰς τὴν βικρυτέραν τῆς ἐπιληψίας μορφήν. — Haut mal).

Ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν τελευταίων καὶ ὑπὸ τὰς ὄψεις ἡμῶν ἐκτυλιχθέντων συμπτωμάτων προκειμένου, δὲν δύναται τις ν' ἀρνηθῆ, ὅτι, ἐὰν ἐξαιρέσωμεν τὴν περίστασιν ὅτι τὰ σπασμωδικὰ φαινόμενα περιορίζοντο εἰς τὸ ἐν ἡμῖν τοῦ σώματος, καθ' ὅλα τὰ λοιπὰ τὰ συμπτώματα ταῦτα εἰτέρονται εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἰδιοπαθοῦς ἐπιληψίας.

Οὕτω π. χ. κατ' ἀρχὰς οἱ παροξυσμῶς ἐπέρχοντο ἀλλεπάλληλοι, αἱ διαλείψεις δὲν ἦσαν καθαρὰ καὶ παρελήθει ὁ ἄρρωστος (εἰκῶν ἀντιστοιχοῦντα εἰς τὴν ἐπιληπτικὴν μανίαν, καὶ εἰς τὸ état de mal ὑπὸ τῶν Γάλλων καλούμενον).

Ἀκολουθῶς αἱ διαλείψεις ἐγένοντο μακρότεροι καὶ καθαρὰ, οἱ δὲ παροξυσμῶς βραχύτεροι καὶ ἀτελέστεροι· οἱ παροξυσμῶς δὲ πρὸ τῶν ὁποίων παρέστημεν ἡμεῖς, ἀναπαιρτῶν πιστότατα τὴν εἰκόνα τῶν ἐλαφροτέρων μορφῶν τῆς ἐπιληψίας (Petit mal. — absence).

Ὡς τελευταίαν σημεῖον ὁμοιότητος ἀναφέρωμεν τὴν ἀπὸ τοῦ βρωμιούχου καλίου ὥρσειαν.

Τὴν θεωρίαν ἄλλως τε τῆς φλοιώδους καταγωγῆς τῆς ἐπιληψίας πολλοὶ ἐπ' ἐσχάτων ὑποστηρίζουσι· φαίνεται δὲ αὕτη προωρισμένη νὰ ἐπικρατήσῃ ὀριστικῶς τῆς παλαιότερας, ἢ ὁποῖα ἐντοπίζει τὴν νόσον ἐπὶ τοῦ βολβοῦ.

Κατὰ τὸν Rosenbach, ἕνα τῶν τελευταίων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἀσχοληθέντων, ὁ ἐρεθισμὸς συνίσταται τὸ πρῶτον ἐν σημείῳ τινὶ τῆς φλοιώδους τοῦ ἐγκεφάλου οὐσίας· καθ' ὅσον δὲ τὸ σημεῖον τοῦτο ἀνήκει εἰς τὴν κινητήριον ἢ τὴν αἰσθητήριον ζώνην τοῦ ἐγκεφάλου, ἐπέρχονται τὰ αἰσθητικὰ ἢ κινητικὰ μεμονωμένα φαινόμενα, τὰ ὅποια ἀποτελοῦσι τὴν ἐπιληπτικὴν καλουμένην αὐραν. Ἐκεῖθεν ὁ ἐρεθισμὸς ἐπεκτεινόμενος ἐπὶ μέγα μέρος ἢ ἐπὶ δλόκληρον τὴν ἀντίστοιχον κινητήριον ζώνην, ἐπιφέρει τὰς ἐλαφροτέρας μορφὰς τῆς ἐπιληψίας (petit mal), ἐπεκτεινόμενος δὲ καὶ ἐπὶ τὸ ἔτερον ἡμισφαίριον ἐπιφέρει τὰς βικρυτέρας αὐτῆς μορφὰς (Haut mal κ.τ.λ.).

Τὴν θεωρίαν αὐτοῦ ταύτην, ἢ ὁποῖα ἄλλως τε εἶναι ἡ μόνη ἱκανὴ νὰ ἐξηγήσῃ τὰς ποικίλας μορφὰς τῆς ἐπιληψίας καὶ τὴν ἀλληλουχίαν τῶν

συμπτωμάτων αὐτῆς, στηρίζει ὁ Rosenbach καὶ ἐπὶ τῶν ἐξῆς πειραμάτων, ἐνεργηθέντων ἐπὶ κυνῶν.

Ἐρεθίζων διὰ τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος τὴν φλοιώδη οὐσίαν ἀμφοτέρων τῶν ἡμισφαιρίων τοῦ ἐγκεφάλου, παρῆγει ἀληθεῖς ἐπιληπτικούς παροξυσμούς, παραμένοντας ἕτι καὶ μετὰ τὴν παύσιν τοῦ ἐρεθισμοῦ.

Περιοριζομένου τοῦ ἐρεθισμοῦ εἰς τὴν ἐτέραν τῶν κινήτηριων ζωνῶν, οἱ σπασμοὶ καταλαμβάνουσι τὸ πρῶτον τὸ ἀντίθετον ἡμισυ τοῦ σώματος, ἐπιμένοντος ὁμοῦ τοῦ ἐρεθισμοῦ καὶ ἐπιταυνομένου γενικεύονται.

Ἐὰν τὸ ἠλεκτρικὸν ρεῦμα ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ μοίρας τοῦ φλοιῶδ τοῦ ἐγκεφάλου, ἀπο τῆς κινήτηριου ζώνης κειμένης, ἐπέρχονται καὶ πάλιν οἱ σπασμοί, ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται μεγάλη τοῦ ἐρεθισμοῦ ἔντασις καὶ διάρκεια.

Ἐν τῇ αὐτῇ μοίρᾳ μετὰ τῶν ἀνωτέρω πειραμάτων καὶ πλεῖον ἔτι δύναται νὰ χρησιμεύτῃ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς θεωρίας ταύτης καὶ ἡμέτερα παρατήρησις.

ΚΛΙΝΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ
ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΡΟΔΙΑΘΕΤΙΚΩΝ ΑΙΤΙΩΝ ΤΗΣ ΦΥΜΑΤΙΩΣΕΩΣ
ΤΩΝ ΗΝΕΥΜΟΝΩΝ.

ὑπὸ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΙΩ. ΚΑΝΕΛΛΗ.

(Συνέχεια. ἴσα σελ. 228).

Αἱ ἀπότομοι καὶ κατ' ἐπαλήθειαν μεταβολαὶ τῆς θερμοκρασίας κέκτανται ὁμοῦς μεγίστην ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς φθίσεως τῶν πνευμόνων· αὗται, εὐνοῦσαι τὴν ἐμφάνισιν βρογχοπνευμονικῶν ἐκδηλώσεων, συμπράττουσιν εἰς τὴν κακὴν ἐπίδρασιν τῶν ἐκ τοῦ μόλουσμοῦ ἐξαρτωμένων φαινομένων. Διὰ τοῦτο ἡ νόσος ἀναπτύσσεται κατὰ Μειζιμοῦς συχνότατα ἐπ' ἀτόμων μεταβαλλόντων συνήθως κλίμα καὶ ἐπ' ἐκείνων οἵτινες μεταβαίνουσιν ἐκ χώρας θερμοτάτης εἰς τόπον ἥττον θερμὸν ἢ καὶ ψυχρὸν. Τὰ ὑγρὰ κλίματα προδιαθέτουσιν ὁμοῦς εἰς τὴν φυματίωσιν. Τὸ ὕψος τοῦ ἐδάφους κατὰ Villemin ἔχει ἐπιρροὴν τινα ἐπὶ τῆς φθίσεως ὁμοιοτρόπως· οὕτως αὕτη εἶναι συχνότατη εἰς χαμαλάς πεδιάδας, ἐνῶ τοῦμπαλιν διατελεῖ ἀραιὰ ἢ μόλις ποτε ἐμφανίζεται ἐπὶ τῶν ὑψηλὰ κειμένων χωρῶν ἢ πόλεων. Ἡ συνεπεία τοῦ ὕψους σχετικὴ ἀνοσία ἀρχεται ἀπὸ 600 μέτρων καὶ εἶναι ἄει ἐπὶ μᾶλλον ἐκδηλῶς ἐφ' ὕψους 1,000 ἕως 1,400 μέτρων (Hirsch μνημ. ὑπὸ Δαμασκηνοῦ). Πλὴν ἡ ἀνοσία φρονοῦμεν ὅτι εὐρίσκεται μᾶλλον ἐν σχέσει εὐθείᾳ καὶ ἀμέσῳ μετὰ τοῦ

εἶδους τοῦ βίου τῶν κατοίκων τῶν χωρῶν καὶ τῆς συγκοινωνίας τῆς στενῆς ἢ ἀραιᾶς τῶν κατοίκων τούτων μετὰ φθισικῶν ἀτόμων συνεπεία οἶων· δῆποτε ὑποθέσω ἐμπορικῶν ἢ σχέσεων ἀποτόκων τοῦ πολιτισμοῦ. Οὕτως ἐπίσης εὐρίσκεται ἐν σχέσει καὶ πρὸς τὸ ἐπιτήδευμα, ὅπερ ἐπὶ μᾶλλον ἢ ἥττον παρασκευάζει ἔστιν ὅτε ἔδαφος ὀργανικὸν ἐπιτήδειον πρὸς εὐχερῆ νόσησιν. Ὁ βιομηχανικὸς ἐν παραδείγματι πληθυσμὸς καὶ ἐργατικὸς (βράπτται, ὠρολογοποιοὶ, ξυλουργοὶ, λιθοξόοι κ.τ.λ.) πᾶσχει συχνάκις ὑπὸ τῆς νόσου, ἐνῶ ὁ γεωργικὸς καὶ ὀρεσίβιος ὁ ἐλεύθερον ἀναπνέων ἀέρα εὐνοεῖται ὑπὸ σχετικῆς ἀνοσίας. Ἡ γεωλογικὴ τοῦ ἐδάφους σύστασις δὲν ἐφάνη μέχρι τοῦδε ὅτι ἐξασκεῖ καταφανῆ ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς συχνότητος τῆς φθίσεως. Ἡ τῶν ἀνέμων ὁμοῦς ἐπιρροὴ φαίνεται ἐπαίσθητη· ὁ Bonchardat τὴν ἐν Μασσαλίᾳ συχνότητα τῆς φθίσεως ἀποδίδει εἰς τὴν ἐνεργεῖαν τῶν ψυχρῶν τοῦ βορρᾶ ἀνέμων· ὁ δὲ Hirsch τὴν ἐν τῇ μεσημβρινῇ πλευρᾷ τῆς Ἰσπανίας καὶ τοῖς Περιχώροις τοῦ Malaga συχνὴν ἐμφάνισιν τῆς παθήσεως καὶ ταχεῖαν πορείαν αὐτῆς ἀποδίδει εἰς τοὺς βορειοδυτικὸς ἀνέμους.

Εἰς ὅσα ἀφορᾷ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ θαλασσοῦ ἀέρος ἐπὶ τῆς πνευμονικῆς φθίσεως αἱ γνώμαι διηρημέναι εἰσιν· οἱ Buddin καὶ Laounee ἐφρόνουσιν ὅτι παρὰ θίνα ἀλὸς πολυφλοίσβοιο ἢ πνευμονικῆ φθίσεως πάντως σπανία εἶναι. Ὁ κ. Garnier ἐνήργησε στατιστικὰς ἀπογραφὰς ἐτησίαις¹⁾ τῆς θνησιμότητος ἐν τοῖς νοσοκομείοις πέντε λιμένων ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἧτις ποικίλει δι' ἕκαστον αὐτῶν καὶ ἧτις εἶναι δεκαπενταετῆς διὰ τὸ Τουλὸν, δωδεκαετῆς διὰ τὴν Βρέστην, Χερβοῦργον καὶ Lorient, καὶ πενταετῆς διὰ τὸ Rochefort. Ὡς γενικὸν ἀποτέλεσμα τῶν πέντε στατιστικῶν τοῦ κ. Garnier πινάκων εὐρίσκομεν 847 θανάτους ἐκ φθίσεως ἐπὶ 8,997 ἀποβιώσεων, τούτῃστιν ὀλίγον τι ἥττον τοῦ $\frac{1}{11}$. Ἀδίκως λοιπὸν λέγει ὁ κ. Garnier ἠρηθήθησαν συστηματικῶς τὴν εὐνοϊκὴν ἐπιρροὴν τοῦ θαλασσοῦ ἀέρος ἐπὶ τῆς πνευμονικῆς φυματιώσεως. Ταῦθ' ὅπερ ἔστιν ὁμοῦς ἀξιοσημείωτον ἢ ἀναλογία αὕτη διαφέρει κατὰ πολὺ ἐκείνης ἧτις ὑφίσταται εἰς τὸ λοιπὸν τοῦ πληθυσμοῦ, ἐνθὺ εἶναι ἐν γένει τὸ $\frac{1}{5}$. Ὁ Garnier λέγει τὸ ὑπόμνημά του διὰ τῶν ἐξῆς πορισμάτων· 1ον ἡ ἐπιρροὴ τῆς θαλασσίας ἀτμοσφαιράς ἐπὶ τῆς φυματιώσεως δὲν εἶναι ὁμοιόμορφος πανταχοῦ· ποικίλει κατὰ τοὺς κλιματικὸς δρους τῶν χωρῶν· 2ον εἶναι ἐκδηλοτάτη ἐν τοῖς ναυτικῶς σταθμοῖς καὶ νοσοκομείοις τοῦ Toulon, Madère καὶ πολλῶν ἄλλων μερῶν κειμένων παρὰ τὴν Μεσόγειον καὶ 3ον εἶναι ἀσθενεστάτη ἢ μηδὲν εἰς τὰ ἕτερα νοσοκομεία τῆς Γαλλίας. Πλὴν

¹⁾ Περὶ τῆς ἐπιρροῆς τοῦ θαλασσοῦ ἀέρος ἐπὶ τῆς πνευμονικῆς φθίσεως, κατὰ τὴν στατιστικὴν τῆς θνησιμότητος ἐν τοῖς ναυτικῶς νοσοκομείοις, Acad. de méd. Συνεδρ. τῆς 24 Σεπτεμβρίου 1884.

ὁ κ. Γούλιος Rochard ἐν ἔτει 1855 ὑπέβαλεν ἐμοίως ὑπόμνημά τι ἐν τῇ ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίᾳ τῆς Ἱατρικῆς, δι' οὗ ἀπεδεικνύετο ὅλοις τοῦναντίον τῶν τοῦ κ. Garnier ἰδεῶν· εἴλοιο οἱ νέοι, ἔλεγεν ὁ κ. Rochard, οἱ τὸ στήθος ἀσθενεῖς, οἱ ἐκδήλωσεν τῇ φθίσει προδιαθετιμῆνοι ἢ ἤδη προσβεβλημένοι ἐκ τῆς φθίσεως, οἵτινες φθάνουσι σιωρηδὸν εἰς τοὺς λιμένους μας συνεπείᾳ συμβουλής ἰατρῶν, ὅλοι ἢ σχεδὸν ὅλοι ἐκτίθενται εἰς τὸν βέβαιον θάνατον· εἰς τὰ παράλια, ἢ φθίσις ἐδεύει μετὰ μείζονος ταχύτητος ἢ εἰς τὴν ξηρὰν. Τὰ ναυτικά νοσοκομεία τῶν λιμένων, οἱ ναύσταθμοὶ βρίθουσι φθισικῶν, αἵτινες ἔρχονται νὰ ἐκπνεύσωσιν ἐνθάδε ἀθλίως πόρρω τῆς οἰκογενείας των, μοιραία θύματα τῆς θαλάσσης, τῶν κλιμάτων καὶ θλαστικῆς ἰατρικῆς πλάνης. Οὕτω πᾶν ὅ,τι εἶπον καὶ ἔγραψαν οἱ συγγραφεῖς περὶ τῆς θαυμασίας τονικῆς ἀρετῆς τῆς θαλασσίας ἀτμοσφαιρας, περὶ τῆς οἰονεῖ ζωογόνου ἰδιότητος τοῦ παραθαλασίου ἀέρος, πᾶν τοῦτο δὲν εἶναι ἢ φανταστικὸν ἰνδαλμα!». Τῷ ὄντι οὐδενὸς διαφεύγει τὴν προσοχὴν τὸ ὅτι μόνον ἰσχυρὰ στήθη καὶ ὑγιεῖς πνεύμονες δύνανται ν' ἀναπνέωσιν ἀτιμωρητὴ ἀέρα ὑγρασίας πεφορτισμένον καὶ ν' ἀντέχωσιν εἰς τὰς ἀποτόμους τῆς θερμοκρασίας μεταβολῆς, τὰς τρικυμίας καὶ τὰς καταγίδας. Ὅλοι οἱ ἐκ φθίσεως τῶν πνευμόνων πάσχοντες ἐξαντλοῦνται ταχέως, καταστρέφονται ὑπὸ τὴν ἀκατάπαυστον ἐνέργειαν τῶν παραθαλασίων ἀνέμων τῶν πεφορτισμένων ἀλατούχων καὶ ἰωδιούχων ἐρεθιστικῶν ἀτμῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Προδιαθετικαὶ αἰτιολογικαὶ σχέσεις μεταξὺ τῆς φυματιώσεως καὶ τῶν ἑτέρων νόσων (αἰτία προδιαθετικὰ παθολογικά).

§ 1. — Γενικαὶ διαθέσεις.

α'. — Φυματίωσις καὶ χοιράδωσις. — Εἶδομεν μέχρι τοῦ νῦν ὅτι ἡ πνευμονικὴ φθίσις, ἢτοι τοπικὴ πάθησις τῆς καθολικῆς φυματιώδους νόσου, ἔχει ὡς ἀνατομικὸν κριτήριον τὸ *Inopthalmisimon* *φυμάτιον*, ὅπερ ἐγκλείει τὰ βακτήρια καὶ διακρίνεται διὰ τῆς ἐιδικῆς του ἀναπτύξεως· ἡ χοιράδωσις ὀρίζεται κλινικῶς ὡς δυστροφία τις γενικὴ ἢς αἱ ἐκδήλωσις, φλεγμονώδους ὡς τὰ πολλὰ φύσεως, καταλαμβάνουσι τὸ δέρμα, τοὺς ἀδένας, τὰς βλεννομεμβράνας, τὴν κυτταρώδη ἰστόν, τὸν ὀστεοϊνώδη καὶ τὰ σπλάγχνα, κατὰ Zaccoud. Αἱ καθήσεις αὗται σπανίως διατρέχουσιν ὀξείαν πορείαν· συνήθως κέκτηνται ὑποξείαν ἢ χρονίαν πορείαν μετὰ τάσεως εἰς ὑποτροφίαν, διαπύθωσιν ἢ καταστροφίαν· αἱ ἀλλοιώσεις μὴ ἐνοφθαλμισμοὶ κατὰ Quinquaud,¹⁾ πλούσια εἰσιν εἰς κύτταρα, ἐπινέμαντα.

¹⁾ De la scrofule dans ses rapports avec la tuberculose, 1883.

δ' ὡς τὰ πολλὰ διαδοχικῶς ἢ ταυτόχρονως τὰ ὄργανα, τὰ μὲν μετὰ τὰ δέ.

Ἡ τῶν δύο τούτων νόσων σχέσις ὤφθη ὑπὸ τῶν κλινικῶν ἀπὸ παραχημένης ἐποχῆς· ὁ Marx βεβαίως ὅτι τὰ φυμάτια γεννῶνται συχνότατα ἐπὶ χοιραδικῶν (1784)· πλὴν ἀλλ' ἔμως ὑπὸ τῶν αὐτῶν κλινικῶν ἀνωμολογήθη ἔτι ὅτι ἄμφω αἱ νόσοι σχηματίζουσιν οὐχὶ μίαν ἀλλὰ δύο νοσολογικὰς ὀντότητας· οὕτως ὁ Milcenti παραδέχεται ὅτι ἡ φυματιώδης διάθεσις καὶ ἡ χοιράδωσις εἰσὶ δύο διακεκριμέναι ἀλλήλαις νόσοι·²⁾ ὁ Hardy³⁾ λέγει ὅτι αἱ χοιραδικαὶ καὶ φυματιώδεις παθήσεις δὲν εἶναι τῆς αὐτῆς φύσεως, ἐπίσης καὶ ὁ Castan⁴⁾ ὁ Pidou⁵⁾ φρονεῖ ὅτι ἡ χοιράδωσις εἶναι νόσος ἣτις ἀρχίζει, ἡ δὲ φθίσις νόσος ἣτις τελειώνει. Ὁ Zaccoud λέγει ὅτι ἡ φυματιώσις καὶ χοιράδωσις εἰσὶ νόσοι ἀφωρισμέναι ἀλλήλαις πλὴν ἠνωμέναι αἰτίας διὰ σχέσεων ἀναμφισβητήτων. Ὁ Tessier ἐκ Λυὸν παραδέχεται ὅτι αἱ δύο διαθέσεις μένουσι διακεκριμέναι καθότι δὲν ἔχουσιν οὔτε τὴν αὐτὴν συμπτωματολογίαν οὔτε τὰ αὐτὰ αἷτια. (ἀκολουθεῖ)

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΕΝ Τῇ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΠΕΡΙ ΛΥΣΣΗΣ.

ὑπὸ Γ. ΘΕΟΦΑΝΙΔΟΥ (ἐν Ἀγρινίῳ).

(Συνέχεια. ἕρα σελ. 231).

Ὁ κ. Λερμπλάν, σοφὸς κτηνίατρος, μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῆς Ἱατρικῆς, ὅστις ἐπὶ πολλῷ χρόνῳ διεύθυνε τὴν ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἀστυνομίας τοῦ Σηκουάν, μὲ ὑπεχρέωσε, προσνεγκῶν μοι πολύτιμον διδακτικὴν πηγὴν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος ἀντικειμένου. Εἶναι στατιστικὴ ἐπίσημος, περ' αὐτοῦ τούτου συνταχθεῖσα ἐπὶ τῇ βᾶσει τῶν ἐκθέσεων τῶν κτηνιάτρων, τῶν διευθυνόντων τὰ κυνονοσοκομεία. Ἡ διδακτικὴ αὕτη πηγὴ περιλαμβάνει ἐξ ἑτη. Ἀναφέρει

Ὅτι τῷ 1878 ἐν τῷ διαμερίσματι τοῦ Σηκουάν ἐξ 103 δηχθέντων 14 ἀπέθανον ἐκ λύσσης.

Ὅτι τῷ 1879 ἐξ 76 δηχθέντων, 12 ἀπέθανον ἐκ λύσσης.

Ὅτι τῷ 1880 ἐξ 64 δηχθέντων, 3 ἀπέθανον ἐκ λύσσης.

1) Scrofule 1846.

2) Leçons sur la scrofule et les scrofulides, Paris 1864.

3) Traité des diathèses 1867.

4) Traité de la phthisie pulmonaire, 1872.

Ότι τῷ 1881 ἐξ 156 δηχθέντων, 23 ἀπέθανον ἐκ λύσσης.

Ότι τῷ 1892 ἐξ 67 δηχθέντων, 11 ἀπέθανον ἐκ λύσσης.

Ότι τέλος τῷ 1883 ἐκ 45 δηχθέντων, 6 ἀπέθανον ἐκ λύσσης.

Οἱ προηγηθέντες ἀριθμοὶ δίδουσι κατὰ μέσον ὄρον ἕνα θάνατον ἐκ λύσσης ἐπὶ ἐξ δηχθέντων τοῦλάχιστον.

Ἄλλ' ἵνα προσδιορίσωμεν τὸ τελεσφόρον τῆς προφυλακτικῆς μεθόδου τῆς λύσσης, ὑπολείπεται ἐν δεύτερον ζήτημα, οὐχὶ ὀλιγώτερον οὐσιώδες, ἢ τὸ τοῦ μέσου ὄρου τῶν ἀπιθανόντων ἐκ λύσσης διὰ λυσσώδη δῆγματα, ἢτοι ἂν ἀπέχωμεν ἱκανῶς ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῶν δηγμάτων, τῶν συμβάντων εἰς ἄτομα ἤδη θεραπευθέντα, ἕπως μὴ φοβώμεθα πλέον ὅτι θὰ καταληφθῶσιν ἐκ λύσσης ἐν ἄλλαις λέξεσι, μετὰ πόσον χρόνον ἀπὸ τοῦ λυσσώδους δῆγματος ἐκρήγνυται ἡ λύσσα;

Αἱ στατιστικαὶ ἀποδεικνύουσιν, ὅτι πρὸ πάντων ἐντὸς τῶν δύο μηνῶν, δηλαδὴ ἐντὸς τῶν 40—60 ἡμερῶν, τῶν ἐπακολούθων τοῦ δῆγματος, ἡ λύσσα ἀναφαίνεται. Ὅθεν ἐπὶ τῶν ἀτόμων πάσης ἡλικίας καὶ παντὸς γένους τῶν ἤδη διὰ τῆς νέας μεθόδου θεραπευθέντων, 100 ἐδήχθησαν πρὸ τῆς 15 Δεκεμβρίου, τοῦτέστιν ἀπὸ δύο ἡμίσεως καὶ ἐπέλεινα μηνῶν ἐπὶ τῶν ἄλλων δ' 150 θεραπευμένων, ἢ ὑπὸ θεραπείαν, μέχρι σήμερον τὰ πάντα βάλουσι, ἕπως καὶ ἐπὶ τῶν πρώτων 200.

Ἐὰν βασισθῶμεν ἐπὶ τῶν ἀσθηροτέρων στατιστικῶν, ἀποδεικνύεται πόσον μέγας ἀριθμὸς ἀνθρώπων διέφυγε τὴν λύσσαν.

Ἡ προφύλαξις ἐκ τῆς λύσσης μετὰ δῆγμα εἶναι ἤδη βεβαιωμένη.

Καιρὸς γὰρ ἰδρύσωμεν ἐμβολιαστικὸν κατάστημα κατὰ τῆς λύσσης.

Μετὰ τὰς ζωνῶν ἐπευφημίας, αἵτινες ἐπηκολούθησαν τὴν ἀνάγκωσιν τῆς ἀνακοινώσεως ταύτης τοῦ Pasteur ὑπὸ τῶν Ἀκαδημαϊκῶν, καὶ μετὰ τὰ ἐγκώμια ἅτινα ἀπενεμήθησαν πρὸς αὐτὸν ὑπὸ τε τοῦ Προέδρου τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν Julien de la Gracière ἐν ὀνόματι αὐτῆς ὡς καὶ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Vulpien, ἐπὶ τῇ προτάσει μετὰ ταῦτα τοῦ Pasteur ὅπως ἰδρυθῆ ἡδὴ κτῆσθημα ἐμβολιαστικὸν κατὰ τῆς λύσσης, καὶ τῇ προτάσει τοῦ ἰσοβίου γραμματέως Bertrand, ὅπως συστηθῆ ἐπιτροπὴ πρὸς συλλογὴν συνεισφορῶν καὶ πραγματοποιήσῃν τοῦ σκοποῦ τούτου, ἡ Ἀκαδημία παρεδέχθη τὸν σχηματισμὸν ἐιδικῆς ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἐκ τῶν μελῶν τοῦ τμήματος τῆς ἰατρικῆς καὶ χειρουργίας. Τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ δὲ καὶ πρωτοπουργοῦ de Frayssinet προτείναντος, ὅτι ἡ Κυβέρνησις εὐτυχῆς λαγισθήσεται συνενουῖα προθύμως τὰς προσπάθειάς αὐτῆς πρὸς τὸ τόσῳ μιγχαλοπρῆπέ; ἔργον τοῦ Pasteur, καὶ τῆς προτάσεως ταύτης μετ' ἐπευφημιῶν διαδεχθείτης, τῇ συναίνεσει τῆς Ἀκαδημίας ὁ Πρόεδρος ἀπήτησε γὰρ διορισθῆ μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ὁ K. De Frayssinet, ἕπερ καὶ ἐγένετο ὁμοφώνως παραδεκτὸν ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας.

Μετὰ τοῦτο ἰαθῶν καὶ ἀθύρις τὸν λόγον ὁ Pasteur, καὶ εὐχαριστήσας

τὸν τε Frayssinet καὶ πάντας τοὺς συνεταίρους διὰ τοῦ; πρὸς αὐτὸν φιλόφρονος λόγου, εἶπεν ὅτι ἐὰν συνεχθῶσι σπουδαῖαι συνεισφοραὶ, εἶναι δὲ βέβαιος περὶ τῆς ἀγαθῆς προκίρσεως τῆς τε Γαλλικῆς τραπέζης καὶ τῆς Πιτωτικῆς ὡς πρὸς τοῦτο, ἐπιθυμεῖ παρπλευρῶς τοῦ ἐμβολιαστικοῦ κτῆσθηματος γὰ ἰδρυθῆ σπουδαστήριον πρὸς ὧθησιν μεγίστην εἰς ἐρεῦνας ἐπὶ τε τῶν καλλητικῶν καὶ μισμητικῶν νόσων διότι νομίζω, ἐπρόθεσεν, ὅτι ἐγένετο ἐπὶ τῆς λύσσης, δύναται γὰ ἔχει ἀνεκλόγους συννεπίαις καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων νόσων, ὅθεν κελὸν ἂν εἴη γὰ δοθῆ ὧθησις τῶν ἐρευνῶν ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο, τοῦτέστιν ἐὰν ἐπὶ παραδείγματι, ἡ διφθερίτις, ἡ τοσαῦτα ποιοῦσα θύματα, δὲν εἶναι ἐπιδεκτικὴ γὰρ θεραπευθῆ κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς μεθόδου, ἢν ἔτχον τὴν τιμὴν γὰ ἐκθέσω εἰς ὑμῶν. (Ἐπανειλημμέναι ἐπευφημίας).

ΠΕΡΙ ΤΙΝΩΝ ΟΥΧΙ ΠΡΟ ΠΟΛΛΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗΝ ΕΙΣΔΕΧΘΕΝΤΩΝ ΦΑΡΜΑΚΩΝ.

ὑπὸ Δ. ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΥ (ἐν Βερολίνῳ).

(Συνέχ. "Ορ. Σελ. 234).

18. — Πόσα τῆς τοῦ ἔαρος Ἀδονίδος. — Herba Adonis vernalis.

Ἡ πόσα αὕτη ἀνάγεται εἰς τὸ εἶδος «Adonis vernalis» L. τοῦ γένους τῶν βικτραχιοειδῶν (Bianunculaceae).

Ἐμπεριέχει δὲ αὕτη τὴν Ἀδονιδίνην (ἢτοι μυελόν, οὕτως εἶπετο), ἢτις εἶνε ἄμορφος, μὴ ζῶτοῦχος, γλυκοσίδη, ἀνοδμος καὶ ἐν οἴνοπνεύματι μὲν εὐκόλως, ἐν ὕδατι δὲ καὶ αἰθέρι ὀλίγον διαλυμένη ἔχει δὲ καὶ σφόδρα πικρὰν γεῦσιν.

Ἐνέργεια. Κατὰ τὸν Buchnow ἐνεργεῖ, ἐσωτερικῶς διδομένη, ἐπὶ τῆς καρδίας καὶ ἐπὶ τῆς τοῦ αἵματος πίεσεως ὡς καὶ ἡ δακτυλίτις, καὶ οὐδόλως μὲν πικρῶσίζει τὰς ἀθροιστικὰς ταύτης ιδιότητας, προκαλεῖ ὁμοίως εὐκόλως ναυτιᾶσεις, ἔμετον καὶ διάρροϊαν.

Χρήσις. Χρηγεῖται ἐσωτερικῶς εἰς καρδιακὰς παθήσεις ἀντὶ τῆς δακτυλίτιδος, ὅπου αὕτη ἡμιστὰ ἐνεργεῖ, ἢ ὅπου δι' ἰδιάζοντα λόγους ἀντενδείκνυται. Κατὰ τὸν Buchnow ἐκτὸς τῆς ὠφέλειας αὐτῆς εἰς ἰατρικὰς ἐκ καρδιακῶν νόσων καταστάσεις, εἶνε ὠφέλιμος ἄμα καὶ εἰς τοὺς ἐξ ἡπατικῶν παθῆτων ὕδρωπας, συχνὰ μάλιστα καὶ ὅπου ἡ δακτυλίτις ἀποτυχᾶνε (Artemann). Ἐπενεργεῖ δ' ἄλλως ἤσπον ἀσφαλῶς ἐπὶ τῆς καρ-

δίας ή επί τής διουρήσεως, και δὴ μάλλον τής σκόλης ή τής δακτυλίτιδος, ής ύμωσ ύπερτερεῖ, ὅταν ὁ σφυγμὸς ή βραδύς (Loyden, Lublinský, Lohliartl).

Δόσις. Παρέχεται ἑσωτερικῶς ἐν ἐγγύματι ἀπὸ 4,0 — 8,0 : 180,0 μετὰ σιροπίου τοῦ φλοιοῦ τῶν χυστομήλων, κατὰ δόσεων ἀνὰ ἐν μέγα καχλιάριον. Καλὸν τής γούτσως αὐτοῦ διαρρωτικὸν μέχρι τοῦ νῦν οὐκ ἀνευρέθη.

19. — **Διαλελυμένος διχλωριανθρακμιωνιούχος ή διχλωριανθρακμιδοῦχος ὑδράργυρος.** — (Hydrargyrum bichloratum carbamidatum solutum), ήτοι διαλελυμένος διχλωριούχος ὑδράργυρος μετ' οὐρείας ή ούρίνης (Urée, Harnstoff = $CO\begin{matrix} NH_2 \\ NH_2 \end{matrix}$)

Παρασκευή. 1,0 γραμμ. (Grm) διχλωριούχου ὑδραργύρου (sublimat. corrosivum) διαλύεται εἰς 100 κυβ. ὑπεκκυστμ. (Ccm) θερμοῦ ὕδατος ἀπεσταγμένου, μετὰ δὲ τὴν ἀπόψυξιν τής διαλύσεως ταύτης προστίθενται 0,5 ὑποδεκάγραμ. οὐρείας. Ἡ οὕτω σχηματισθεῖσα διάλυσις τηρεῖται ἐπὶ 8 και ἔτι πλεῖον ἡμέρας ἀνευ ἀποσυνθέσεως.

Ἐνέργεια και χρήσις. Κατὰ τὸν Doutrelepont τὸ φάρμακον τοῦτο κέκτηται τὴν ἐνέργειαν τοῦ ὑδραργύρου, και ἐπαινεῖται πρὸς αὐτοῦ ὡς ὑδραργυροῦχος σκευαστὴς εἰς ὑποδερσίους ἐνέσεις πρὸς θερκαίαν τής σφίλιδος. Ὡς προτερήματα δὲ τής χρήσεως ἀναφέρει τὸ ἀνώδυνον τής ἐνέσεως, ταχέως ἐπερχομένην ἐνέργειαν, σχετικῶς ταχεῖαν ἀποχώρησιν τοῦ ὑδραργύρου ἐκ τοῦ ὄργανισμοῦ και ἀπουσίαν διαρροίας. Τοῦναντίον δὲ κατὰ τὴν αὐτὴν Doutrelepont και τὸν Schütz λίαν πρωίμως και συχνὰ εἰσβάλλει στοματίτις.

Δόσις. — Καθεκτάτην μίαν ἔνεσιν ἐξ ὕλου τοῦ ἐμπεριεχομένου ἐν τῇ σύριγγι.

20. — **Βυρσοδεψικὸς ὑποξειδωμένος ὑδράργυρος.** — Hydrargyrum tannicum oxydulatum. — Tannate d'oxydule de Mercure. — Gerbsaures Quecksilberoxydul s Quecksilberoxydultannat.

Παρασκευή. 50 μ. προσφάτως παρασκευασμένου, ἀλλ' ὅσον οἶόν τε ἐξ ὑδραργυρικοῦ ὀξειδίου ἀπηλλαγμένου, ἀζωτικοῦ ὑποξειδωμένου ὑδραργύρου (azotate d'oxydule de Mercure ή κατὰ τινὰς protoazotate) ἐν ξηρῇ καταστάσει τρίβονται ἐν ἰγδίῳ (ἠσαύτως) μέχρι σχηματισμοῦ λειοτάτης κόνεως, εἶτα δὲ προστίθενται 30 μ. λειοτάτης βυρσοδεψικῆς κό-

νωσ (tanninum) και 50 μέρη ὕδατος, ἅτινα πάντα τρίβονται ὡσαύτως μέχρι οὗ σχηματισθῇ ἐντελὸς ὁμοιόμορφος μάζα, χυλοειδὴς τὴν σύστασιν, ἐν δὲ τῷ πυθμένι τοῦ ἰγδίου οὐδ' ἐλαχίστη κοκκίασις αὐτῆς διὰ τοῦ τριπτηροῦ ἀνευρίσκηται. Μετὰ δὲ ταῦτα προτιθεται ἀπὸ κairoῦ εἰς κairoῦν ἔτι πλεῖον ὕδωρ (διηνεκῶς τής μάζης τριβουμένης), και τέλος ἀποσταλλάζεται τὸ ὕλον, ή δ' ἀπομένουςα προσιωπη οὐτίκα ἀποπλύνεται κατ' ἐπανάληψιν μετὰ ψυχροῦ ὕδατος, μέχρις οὗ ἐν τῷ διηθουμένῳ ὑγρῷ οὐδὲν ἔχγος ἀζωτικοῦ ὀξέος ἀνευρίσκηται. Ἡ δ' ἀποξήρανσις τοῦ ἔλατος γίνεται ἐν τόπῳ μετρίως θερμῷ, διότι ἰσχυρὰ θερμότης ἐπάγεται τὴν διάλυσιν αὐτοῦ, ὑγροῦ ἔντος (Nach Pharm. Centrallhalle). Τὸ ἔλας αὐτὸ ἐμπεριέχει περίπου 50% ὑδραργύρου.

Ἰδιότητες. Εἶνε σκοτεινῶς πρασίνη, ἀνοδμος και ἀνευ γούτσως τινος κόνις, ήτις μὴ ἀποσυντεθειμένη εἶνε ἀδιάλυτος, ὑπὸ τοῦ ἠρσιωμένου ἀλικοῦ ὀξέος μὴ ἀλλοιουμένη προφανῶς, ὑπὸ δὲ τῶν ἠρσιωμένων ἀλκαλιούχων διαλύσεων, και δὴ τῶν δι' ἀνθρακούχων ἀλκαλιῶν, τής ἀμμωνίας, ἀποσυντίθεται, λίαν λεπτοφυῶν μεταλλικοῦ ὑδραργύρου σφαιριδίων καθεκάντων.

Ἐνέργεια και χρήσις. Ὁ Lustgarten ἐπικινεῖ τὸ φάρμακον τοῦτο πρὸς ἑσωτερικὴν χρῆσιν εἰς τὴν σφίλιδα, ὡς λίαν ἠπίως ἐνεργοῦσαν ὑδραργυρικὴν σκευασίαν, καθὼς δυσκόλως στοματίτιδα και πτυελισμὸν συνεπαγομένην, και ἐν τοῖς ἐντέροις οὐδὲν δυσάρεστον ἀποτέλεσμα προκαλοῦσαν.

Δόσις. Παρέχεται ἑσωτερικῶς εἰς ὅσον 0,1 τρίς τής ἡμέρας $\frac{1}{2}$ — 1 ὥρ. μετὰ τὸ φαγεῖν εἰς δισκίδια ἐξ ἀζύμου. Εἰς ἀνθρώπους δ' ἐξητηνηκότας και εἰς διάρροισιν τάσιν ἔχοντας συνδυάζεται τὸ φάρμακον μετὰ βυρσοδεψικοῦ ὀξέος (acid. Tannicum) και που και μετὰ ὀπίου ὁ δὲ Cavo παρέχει μετ' αὐτὸ ἀνθρακικὰ ἀλάλια και τὰ τούτων μεταλλικὰ ὕδατα ἔτι δὲ και ἰωδοῦχον κάλιον. Ἀναγράφαι δ' ἑσωτερικῶς ὡς ἑξῆς.

Rp. Hydrarg. tannic. oxydul. 0,1.
Sacchar. lact. 0,4.
M. f. Pulvis. Dispens. tal. dos. N° XII.

D. Sig. Τρίς τής ἡμέρας ἐν ξηρίον ἐντὸς δισκιδίου ἐξ ἀζύμου. Εἰς τὴν σφίλιδα (Lustgarten)

Rp. Hydrarg. tannic. oxydulat. 0,1
Acid. tannic. 0,05.
Sacchar. lact. 0,4.
(opii pur. 0,005).

M. f. Pulvis. Dispens. dos. tal. N° XII.

D. Sig. Τρίς τής ἡμέρας ἀνὰ ἐν ξηρίον. Εἰς τὴν σφίλιδα ἐξητηνηκότων και εἰς διάρροισιν τάσιν ἔχόντων ἀτόμων (Lustgarten).
(ἀκολουθεῖ)

E. DE RENZI ΚΑΙ Α. MAROLTA¹⁾

Προδρομική ἀνακοίνωσις ἐπὶ τοῦ μικροοργανισμοῦ τῆς εὐλογίας.

ὑπὸ ΝΙΚΟΛΑ. Μ. ΠΟΛΙΤΟΥ (ἐν Νεαπόλει).

1. — Φύσις τοῦ μικροοργανισμοῦ.

α'. — Ἡ μικροσκοπικὴ ἐξέτασις τοῦ ὑγροῦ τῶν φυσαλίδων καὶ φλυκταινῶν τῆς εὐλογίας, δείκνυσιν ἄφθονον ποσότητα μικροοργανισμῶν, ὑπὸ μορμὴν μικροκόκκων, οἵτινες διέκκωνται α ζοογλοῦσα καὶ κάλλιστα χρωματίζονται διὰ τοῦ ἰώδους τῆς γεντιανῆς.

β'. — Εἰς τὰς καλλιέργειας τὰς γενομένας διὰ τοῦ ὑγροῦ τῶν φυσαλίδων καὶ φλυκταινῶν τῆς εὐλογίας, σταθερῶς εὐρίσκονται αὐτὰ μορφὰ τῶν μικροκόκκων.

2. — Καλλιέργεια.

α'. — Ἡ καλλιέργεια τοῦ μικροοργανισμοῦ τῆς εὐλογίας εἶναι εὐκολωτάτη ἐν τῇ ἀλλκαλισθείσῃ ὀρεπτικῇ πηκτῇ καὶ ἐν τῇ πεπηγότῳ ὄρρῳ αἵματος. Οἱ τὴν πηκτὴν ἐνέχοντες σωλῆνες ἐτέθησαν ἐν τῇ ἐστία τοῦ D'Arsonval ὑπὸ θερμοσίαν 21 ἐκκτ.

β'. — Ἐν τῇ συνθήῃ πηκτῇ ὁ μικροκόκκος τῆς εὐλογίας δὲν ἀναπτύσσεται ἢ ἀναπτύσσεται λίαν βραδέως καὶ ἀσθενῶς.

γ'. — Ἐν τοῖς σωλῆσι πηκτῆς ἀλλκαλισθείτης, διὰ 2 ἢ 4 σταγόνων κακορισμένης διαλυτέως διττανθρακικοῦ νάτρου, καὶ ἐν τοῖς σωλῆσι πεπηγότος ὄρρου αἵματος ὁ μικροκόκκος τῆς εὐλογίας ἀναπτύσσεται εὐλόγως. Οὕτως ὥστε τὴν ἀλλκαλίαν τοῦ μέτου τῆς καλλιέργειας εἶναι ἀπαραίτητον πρὸς τὴν ζωὴν τοῦ μικροοργανισμοῦ (ἐκ τούτου φαίνεται συμφωνοῦσα καὶ ἡ δι' ὀξέων θερμοσίαν τῆς εὐλογίας).

δ'. — Ἡ ἀνάπτυξις τοῦ μικροοργανισμοῦ τὸ καθόλου ἔχει ὡς ἐξῆς: μετὰ δύο ἡμέρας παρατηροῦνται ἐνίοτε στιγμοειδῆ φυσαλίδια ἀερίου ἀχρόου κατὰ μῆκος τῆς ἐκ πλατίνης βελόνης μετὰξὺ 2ας—5ης ἡμέρας παρατηροῦνται ἀντὶ φυσαλίδων, στιγμῶν σιερῶν, ἀνώμαλοι, ὠχροκίτρινοι, αἵτινες βραδέως μεγεθυνόμενοι σχηματίζουσι ἄλυσιν καὶ εἶτα πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ καλλιεργουμένου παχύ στρώμα, ὠχροειδῆς, μεγέθους 2—10 χλμ., ἴστυιδῶδες μετὰ χειλέων ἀνωμάλων καὶ ὀδοντωτῶν. Ἀντιστοίχως πρὸς τοὺς σωροὺς (colonie) τῶν μικροοργανισμῶν ἢ ἀνωτέρα πηκτικὴ τῆς πηκτῆς καὶ τοῦ ὄρρου καταφρονῶς βελύσσεται, καὶ φαίνεται

1) Rivista clinica e terapeutica. Anno VIII. N° 3. Marzo. Napoli.

κοίλῃ ἢ μεγάλη ἀνάπτυξις τῶν σωρῶν παρατηρεῖται μετὰξὺ 7ης καὶ 10ης ἡμέρας παρατηρεῖται καταφρονῆς ἀνάλυσις τοῦ πεπηγότος ὄρρου.

3. — Ἐνοφθαλμισμοί.

Ὁ ἐνοφθαλμισμὸς τοῦ σωροῦ τῶν μικροοργανισμῶν, τῶν ἐκ τῆς ἐν πηκτῇ καλλιέργειας, παράγει ἐπὶ μόσχου, ἐν τῷ τόπῳ τοῦ ἐνοφθαλμισμοῦ β φλυκταίνου ὡς ἐκ δακρυλίδος, τυπικῆς καὶ κανονικῆς. Μετὰξὺ 7 ἐνοφθαλμισμῶν εἰς μόνον ἀπέτυχεν.

Ἀπολυμαντήριον εἰς τὸν κορυζον τῆς μήτρας. — Κατὰ τὸν Gillette πόμασμα ἐκ βάλσαμος καλῶς ἐπιπάσσει δι' ἱκανῆς ποσότητος ἐκ τοῦ ἐξῆς μίγματος,

Rp.	Iodoform.	Dr.	6.
	Chinin. Sulfuric.	»	1.
	Carbou. pulveris.	»	6.
	Ol. Ment. piper.	gut.	40.

M. D.

φέρεται δὲ ἀκολούθως ἐπὶ τῆς ἐξηλωμένης τοῦ αἵματος τῆς μήτρας ἐπιφανείας ποσότης καταστάσις διὰ τοῦ μητροσκοπίου, ἢ ἀντὶ χρεῖσις τοῦ ἐργαλείου τούτου γίνεται ἀφοῦ ἐπαλειφθῇ προηγουμένως τὸ πόμασμα διὰ βασιελίνης, ἀνανεοῦται δὲ τοῦτο τὸ ταχύτερον ἀνὰ πᾶσαν τετάρτην ἢ τὸ βραδύτερον ἀνὰ πᾶσαν δεκάτην ἡμέραν. Γ.

ΑΓΓΕΛΙΑ.

ΙΣΤΟΡΙΑ

Πυσιολογική καὶ Παθολογική

Πρὸς χρῆσιν

τῶν Φοιτητῶν τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν.

Ἀγγέλων τὴν ἔκδοσιν τοῦ ὑπὸ τὴν ἀνω ἐπιγραφῇ ἔργου μου, ἀποτελεσθησομένου ἐκ τεσσάρων τόμων, ἢτοι ἐν συνόλῳ ἐξ ἑκατὸν καὶ ἐπέκεινα τυπογραφικῶν φύλλων μετὰ πεντακοσίων ὡς ἕγγιστα ξυλογραφικῶν εἰκόνων, ὧρτα τὴν τιμὴν ἐκάστου τόμου εἰς δραχμὰς δέκα τοῖς συνδρομηταῖς, καταβαλλομένας ἀματῇ παραλαβῆ τοῦ ἀντιτύπου. Ἡ ἐκτύπωσις τοῦ πρώτου αὐτῶν ἀρξαμένη ἤδη ἐν τῇ Τυπογραφείῳ τῶν Ἀδελφῶν Περρὴ διεξάγεται μετ' ἀκριβείας καὶ μετὰ πάσης τῆς δυνατῆς φιλοκαλίας.

Συνδρομηταί ἐγγράφονται παρὰ τῷ κ. Δημοσθένει Χάνοζα, φαρμακοποιῷ ἐν τῇ Ἀστυκλινικῇ, καὶ παρὰ τῷ κ. Κερδολῷ Μπέκ, βιβλιοπώλῃ.

Ἀθήνησι τῇ 26 Μαρτίου 1886

Δ. ΧΑΣΙΩΤΗΣ

Ἐφηγητῆς τῆς Φυσιολογικῆς καὶ Παθολογικῆς Ἱστολογίας καὶ ἐπιμελητῆς τοῦ Παθολογικοῦ Ἀνατομείου

Εἰδοποιήσεις

SIROP D'HYPHO-PHOS-PLUTES DE FELLOWS.

Παρασκευαζόμενον ἐν Νέᾳ Ἐνγκλῆ ὑπὸ τοῦ χημικοῦ

JAMES FELLOWS.

Τὸ περὶ οὗ πρόκειται σκεύασμα ἐνέχει

Ἐὰ κυριώτερα τοῦ ζωικοῦ ὄργανισμοῦ συστατικά, Κάλιον καὶ Ἰότανον. Ὁξειδωμένας ἐνώσεις, Σίδηρον καὶ Μαγγανῆσιον. Ἰονικά, Κινίνην καὶ Στροχνίνην. Καὶ τὸ ζώϊκόν Οξυμελιώδες συστατικόν, τὸν Φώσφορον.

Διαφέρει πάντων τῶν ἄλλων ὁμοταγῶν σκευασμάτων διότι εἶναι εὐάρεστον τὴν γέυσιν, ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ στομάχου εὐνοικῶς, καὶ οὐδὲν ἐπιγίνεται κακὸν ἀπὸ τῆς παρατεταμένης αὐτοῦ χρήσεως.

Μεγάλην ἐκτίμησιν ὑπόληψιν ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἀγγλίᾳ διὰ τὸ νόσιμον τῆς χρήσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Θεραπείαν τῆς φθίσεως, τῆς χρονίας βρογχίτιδος καὶ ἐτέρων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων παθήσεων. Οὐχ' ἤττον δὲ ὠφελεῖ καὶ κατὰ ποικίλων νευρικῶν νόσων, ὡς καὶ κατὰ τῆς ἀτονίας. — Αἱ Θεραπευτικαὶ αὐτοῦ ἐνέργειαι ἀποδοτέαι εἰς τὰς τονωτικὰς καὶ ὀρεπτικὰς αὐτοῦ ιδιότητας δι' ὧν αἱ διάφοροι ὀργανικαὶ λειτουργίαι ἐπανερχονται εἰς τὸ κατὰ φύσιν. Οὕτω καὶ αἱ περιπτώσεις ἐνδείκνυνται ἢ τῆς ἐννευρώσεως τόνωσις διὰ τονωτικῆς Θεραπείας, τὸ σκεύασμα τοῦτο εἶναι τὸ μάλιστ' ὠφέλιμον. Ἐνεργεῖ ταχέως, διεγείρει τὴν ὄρεξιν, ρυθμίζει τὴν πέψιν, διευκολύνει τὴν ἀπορρόφησιν καὶ μετὰ τῶν ὀρεπτικῶν οὐσιῶν μεταβάλλει εἰς τὴν κυκλοφορίαν. Ἐπίσης ὠφελεῖ καὶ κατὰ τῶν φρενοπαθειῶν καὶ ἐν γένει πάσης νευρικῆς παθήσεως.

Ἐκάστη φιαλὴ περιέχει 8 οὐγκίας, ἤτοι 50 περίπου δόσεις.

Ἐύρισκεται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ κ. Κ. Ὀλυμπίῳ. Πᾶσα περὶ τούτου ἀγγελία ὄρισταί μόνον διὰ τὰ ἱατρικὰ περιοδικά.

ΔΙΔΑΥΣΙΣ ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΚΡΕΑΤΟΣ.

FATA L. ROSSENTHAL.

Σκευαζομένη εἰς τὸ φαρμακεῖον τῆς Αὐλῆς ἐν Jena (Γερμανία)

ὑπὸ R. SLUTZ.

Βραβευθεῖσα ἐν Βρυξελλαῖς, ἐν Ἀλλῃ, ἐν Φρανκφούρτῃ καὶ ἐν Βιέννῃ.

Ἡ διέλυσις αὕτη ἐνέχει ἅπαντα τοῦ κρέατος τὰ ὀρεπτικὰ συστατικά πλὴν τοῦ λίπους καὶ τῶν νεύρων. Οὐδὲν δὲ διεγείρει πεπτομένη καὶ ὑπὸ τῶν λίαν ἀσθενῶν στομάχων τῶν οὐδὲν ἕτερον στερεῶς ἢ ὑγρᾶς τροφῆς εἶδος ἀνεχομένων, πρὸς δὲ κέκτηται γέυσιν λίαν εὐάρεστον ὀπτου κρέατος.

Περὶ τῆς διαλύσεως ταύτης πολὺς μετ' ἐπαίνων λόγος γίνεται ἐν τῷ συγγράμματι Sammlung, klinischer Vorträge ὑπὸ Richard Volkmann ἀρ. 62, καὶ ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ Wiel, ὡς καὶ ἐν τοῖς περιοδικοῖς Gesundheit ἀρ. 14. 1882. καὶ Wiener Medicinal Presse ἀρ. 7. 1883.

Γενικὴ ἀποθήκη ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς Eastern Agency, ἐν Ἀθήναις δὲ γίνονται δεκταὶ παραγγελίαι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαλλοῦ καὶ τὸ Φαρμακεῖον Α. Τσεράχη. Ὁδ. Σόλωνος.

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΙΑ (OFFICINE)

ἢ Συλλογὴ τῶν κατὰ τὴν πρακτικὴν φαρμακοποιῶν.

Διαλαμβάνουσα

Περὶληψιν ἁπασῶν τῶν φαρμακοποιῶν, τῶν ἱατρικῶν καὶ φαρμακευτικῶν συνταγολογιῶν τῶν διαφόρων ἐπικρατειῶν. Τοξικολογίαν, ἢ τὸν τρόπον τοῦ ἀνιχνεύειν τὰ δηλητηρᾶ. Φαρμακευτικὰς δοκιμασίας. Φαρμακοποιῶν κτηνιατρικῆς, δημοιοπαθητικῆς. Θεραπευτικῶν ἐγκόλπιον, ἅπαντα τὰ νέα φάρμακα γενικὴν τῶν φαρμάκων διατίμησιν.

YHO DORVAULD.

Ἔκδοσις 10ῃ ἐντελῶς ἀνασκευασθεῖσα ἐκ 1000 σελ. κείμενον. Σχήματα ἐν τῷ κειμένῳ. Ἐξὲν ὀνοματολογίαι.

Ἐύρισκεται ἐν Ἑλλάδι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαλλοῦ.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ διὰ τὸν Γαλλοὺν εἶναι δεκταὶ εἰς τὸ γραφεῖον αὐτοῦ ἔδ. Πανεπιστημίου 8, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς Eastern Agency Karakeuy Deirmen Han.

Ἡ διεύθυνσις EASTERN AGENCY ἐπιφορτίζεται τὰς ἀγγελίας διὰ τὰς ἐν Ἑλλάδι καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ἐφημερίδας. Δίδει ἐμπορικὰς πληροφορίας περὶ Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἐποδεικνύει ἐπὶ τῇ αἰτήσεσι

εἰς τὰ ἐν Ἑυρώπῃ καταστήματα τοῦς κλλιτέρους ἀντιπροσώπους διὰ τὴν κατανάλωσιν τῶν προϊόντων. Προμηθεύει τέλος ἐξ Ἑυρώπης καὶ Ἀμερικῆς βιβλία, ἐργαλεῖα, καὶ παντὸς εἶδους ἀντικείμενα χρήσιμα εἴτε διὰ τὸ ἐπάγγελμα εἴτε διὰ τὴν ἰδίαν τῶν κκ. ἱατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν χρῆσιν.

Νικοσιδίη. — Ἀντίδοτον κατὰ τῶν κακῶν τῆς νικοτιανῆς εἰς τοὺς καπνίζοντας ἀποτελεσμάτων. Εὑρίσκεται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῆ Διευθύνσει τοῦ Γαληνοῦ.

ΠΙΚΡΟΠΗΓΗ ΜΝ ΒΥΔΕ

Rákóczy

ΙΔΙΟΚΤΗΤΟΣ
ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ LOSER

Τὸ ἀποφυῆς πικρὸν ὕδωρ Rákóczy εἶναι ἐν τῶν πλουσιωτέρων εἰς στερεὰ συστατικὰ ὑδάτων, ἅτε δὴ περιέχον ἐν 10000 μέρ. αὐτοῦ 571 μέρη στερεῶν συστατικῶν, καὶ πρᾶτιζται εἰς τὰς νόσους τῆς κάτω κοιλίας διὰ τὸ ἐν αὐτῇ κρῖνον θειοῦχος μαγγανέλιος, νάτριον καὶ ἠθιον.

Ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς λοιπὰς πικροπηγὰς τὸ ὕδωρ Rákóczy θεωρούμενον πρὸ ἀπύκτων τῶν ἱατρῶν ὡς τὸ πρῶτον προτιμᾶται καθ' ἂς περιπτώσεις ἐνδείκνυται ἢ χρῆσαι τῶν πικρῶν ὑδάτων, διὰ καὶ ὡς τοιοῦτον συνιστᾶται καὶ ὑπὸ Ἀκαδημιῶν καὶ ὑπὸ ἱατρῶν, ὡς ὑπὸ τῆς ἐν Βυταπὲστ ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν, τῆς ἐν Παρισίοις ἀκαδημίας τῆς ἱατρικῆς, ὑπὸ τῶν ἱατρῶν Fauvel ἐν Παρισίοις, Charle-Tiechborn ἐν Λονδίῳ, Τριανταφυλλίδου καὶ Mordlmann ἐν Κωνσταντινουπόλει, Ζουραν ἐν Ἀδριανουπόλει, Salem pachia ἐν Κέρφω, Schiuss ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Zeissel καὶ Rokitansky ἐν Βιέννῃ, Seitz ἐν Μόναχῳ, Vohil ἐν Κολωνίᾳ κλ.

Πωλεῖται ἐντὸς φιαλῶν προσφάτως ἐκάστοτε πληρουμένων πρὸ ἅπαντων τοῖς καταστήμασιν τῶν μεταλλικῶν ὑδάτων, τοῖς φαρμακείοις καὶ φαρμακαμπορείοις.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Περικλέους Πατρικίου. — Τὰ πάθη τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἡ θεραπεία αὐτῶν. — Τόμος Α'. — Ἐν Ἀθήναις. 1885. Δρ. 12.
Τοῦ αὐτοῦ. — Περὶ τῶν τραυμάτων καὶ τῆς θεραπείας αὐτῶν. — Μέρους Α' καὶ Β'. — Ἐν Ἀθήναις. — Δρ. ἐν ὄλῳ 15.

BOURNEVILLE et BRIGON. — Manuel de technique des autopsies. — 1. Vol. in 32°. de 240 pages. prix broché 2 fr. 50. cartonné 3, fr — Librairie du Progrès Médical, Rue des Carmes, 4, Paris.